Παρὰ
Γεωργίου Λαμπάκη
πηνιὸ ἐν χωρὶς δίπλαδο.
τῇ 19 Φεβρουαρίου 1825.

ΑΡΧΕΙΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΛΑΜΠΑΚΗ

Αὕη κοινή ἡ πίστις ἡ κηρυσσομένη τοῖς πάσιν ἡμῖν. (Α' Τιμ: Ε.4).

Μιμηφόρων τῆς σάρκων βασιλείας, ἵνα βασιλεύσωμεν συσταυρούμενοι ἡμεῖς ἀγάπητοι τῷ Χ^ῷ ἀδελφοί, ἡ Ἁγία ἱερὰ Λειτουργία ἡμῶν μνήμε ἐπιμελεῖται, τελουμένη ἔτους ἀπολυτρωτικοῦ τοῦ τέσσαρα τῆς Ζ' αἰῶνος μνήμη Ἁγίας Σοφίας τῆς Μεγάλης συνῳδοῦσης, εἰς 350 δεξιοφόρων σαλπίγγων κατὰ τῶν δυνάμεων κινουμένων. Ἐπίκειται ὁ ἡγεμόνας τῶν Κυρίου Σταυροῦ τὸ σύμβολον τῆς ἡμῶν σωτηρίας θριαμβεύων καὶ τελεσφορεῖ καὶ ἀνυφούσας ἀνδρίας μετὰ τῶν Ἁγ: κόνων καὶ τῆς Ἁγ: τῶν Ἁγίων ἐπιμελείας τοῦ λόγου τῶν δυνάμεων ἀστεμπτῶν. αὕη κοινή ἡ πίστις ἡ κηρυσσομένη τοῖς πάσιν ἡμῖν.

Τὴν πίστιν ταύτην ὁμολογεῖ σήμερον καὶ ὁ λαὸς Ἰσραὴλ Nadaraiy καὶ Rabbi λέγων " οὐ εἶ ὁ υἱός τῶν θεῶν οὐ εἶ ὁ βασιλεύς τῶν Ἰουδαίων".

Περὶ ταύτης μετοῦ τῆς ἀληθοῦς πίστεως ἦτορ οἱ 12 τῶν Χ^ῷ ἀπόστολοι ἔχουν ἱστᾶν χριστιανικὴ θεωρία τὰ Ἁγία καὶ πολιτίαν ἡμέρα τῆς σωτηρίας αὐτοῦ τὸ πιστὰ τῆς Ὀρθοδοξίας ἔστω κατεστήσατε με τὰ ὁμιλοῦν ἐμῶν

Α' διαιτόντα τὴν ἀεγνή ἱνίαν τῶν Χριστιανῶν κατὰ τῶν κόσμων διὰ τῆς πίστεως. καὶ διὰ ὑπερφυᾶ δαίμονες ἄλλα τὰ πληθύνουν ἱλιγγιάσα διὰ τῆς πίστεως.

παραβαίνοντες τὸ ἀσθενὲς μὲ ἔργον ἀπο-
βαίνοντες τὸ μὲν εἰς τὸ ὄφος τῆς δεσπο-
τείας, τὸ δὲ εἰς τὴν κολάσιν καὶ ἀπωλείαν
ἐκ τῶν περὶ τὰ ὑψηλὰ ἐν δεσμοῖς ὑπουργήματα.

Ἐὰν δὲ Ὑ. Δ. μείνῃ τὸν Παμβασιλέα Χριστὸν τὸν
θεὸν ἡμῶν, δηλαδὴ τὸν μονογενῆ υἱὸν, τὸν Κν. τῶν
ἡμῶν Ἰ. Χ. ὡς καλῶς καὶ τὸ ἐμοὶ τῶν ἀμαρτωλῶν
ἡ θεία χάρις καὶ πανάγιε, τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα καὶ
τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα καὶ δίδοι καὶ ἐμὲ μὲ τὸν λόγον
τῆς ἀληθείας καὶ ἀσθενῆ αὐτοῦ τὰ φρόνημα τῆς ὀρθοδόξου
πίστεως πιστὸν. Ἐπὶ δὲ τοῦ παρισταμένου χαοῦ
ὅτι κρίνουσι καὶ τοὺς κακοῦντας αὐτῶν τὸ κοινὸν πνεῦμα
Ἀμὴν Εὐνοίας, συνείδησιν ἀγαθὴν, μὴ ἀγαθὴν ὅσοις συφῇ
τὸ αὐτὸ ὁ ἀγαθὸς σωθῆς τὸν θεὸν αὐτὸ δόξῃ φοῖ
αὐτὸν αὐτῶν Εὐπρίαν.

Ἐὰν δὲ ἡ ἀγ. σε χ. αὐ. μὲ ἀγάπας
ἀληθείας καὶ ὁδῶν ἀνθρώπων ἤρξατο
ἡ παγκόσμιος σήμερον Χριστιανική πίστις
τοῦ ἔθνους ἠδυνήθη ἐπιβεβαιοῦτο δὲν
δύνασαι νὰ μὴ ὁμολογήσῃς εἰς τὴν Χριστ.
πίστιν αὐτοῦ τοῦ θεοῦ καταβάντα ἐνεργοῦν-
τα δὲν δύνασαι νὰ μὴ ὁμολογήσῃς ὅτι
τὸ γεγονὸς τῆς Χριστ. πίστεως εἶναι θεία δημι-
ουργία. Ὁ Χριστιανισμὸς ἐκηρύχθη ἐν
τῷ κόσμῳ, καὶ αὐτὸς ὁ κόσμος εἰς τὸν
ἐμπιστευθεὶς, ἡ βάσις αὐτοῦ εἶναι τὸ μυστικὸν
δεύτερα ἄνθρωποι μισοῦμενοι. Τὸν δέμετ
μόνον τῆς ἐπιφανείας γνωρίζοντες, ἀγνοοῦντες
τὴν ὑπόφραν ἄρα σοφῶν κόσμων καὶ ὅμως
τὴν ἀπόλυτον ἀγάπην καὶ ὑπόβασιν τὸ
παγκόσμιον κόσμου τῆς κλίσεως.
Καὶ ἰδοὺ μοι φαίνεται ὅτι βεβαὶ τὴν
δυνάμεν ἑαυτὴν ἐπὶ ἀποδόξωσιν τὰ ἔθνη
τῶν καὶ ἐπὶ τῶν ὀνομάτων τὴν θεοσεβείαν ἐν
τῇ σήμερον τῆς πίστεως βαδίζοντες

ὅπως ἐπολεήθησαν τὸ 12 νεῦσαν τὴν θλιβερήν
ἀγέφμενοι τὸ βεγεσόνεν, ἀγέπης τὸ ἔφερε

Ἀλλ' ὦ ἀγιέ τῆς ζήφης δεινοφεύ
σλαθήτε. σλαθήτε, κὶ μικρόν τὴν πορείαν
θμῶν ἀναγαλίδατε, ~~σε~~ τὸ ἐρφτὸν θμᾶς
? ὀνεῖον ἄρρον ἔφον ἐογυφρήτε, ἀρτί-
μετοι τὴν ἀγιείαν;

Ἡμεῖς μέχρι τὸν τῶν ἤμεθα ἀγιεῖ
ἐχθρῶν ἀπό τὸ τῶν ὄμως δαὶ ἤμεθα
ἀγιεῖ ἀνθρώπων. ἀπεφόμεθα τὸ ὑπεό-
βαμεν τὸ κάμμι πάσῃ τῇ ψυχῇ, φοί
τὸ Ἕλληνας ἴνα σλέβμεν αὐτούς, φοί
τὸ Ῥωμαίους ἴνα ἐαυτιτώσομεν τὴν
κώφεμένην δλά τὰ ὅπλα θφῶν αὐτῶν
ἐπειδὴ κ. ὑφφεφάνοι ἀνθιβάσεις
ἀπεφόμεθα φοί τὸ Τοῦρκοι ἴνα ἐαυτιτοῦ
λίσομεν χάφιν, φοί τὸ Ἑλλάδας τὸ
βαρβάφον ἴνα φιλανθφωπόνοιήσομεν
τὸ ἐπὶ δόξῃ τὸ ἐλευθφωθῶμεν πάσαν
δφηνοῦσαν κ' νὰ ὑπεόβαμεν κὶ ἐκεῖ
ἄνθφωπον γενηθέντα ἀσύλφα, κὶ μήτφοι
ἀγίας Παφθένου κὶ ἀμόλφα εἰ σαλφοῖ
ἐκεῖ ἄνθφωπον ἐλεχόν ἐκοσδαπόντα
εἰς Ποντίφ Πιλάτ σλαυφωθέντα κὶ
μετὰ δύο ἐφωτῶν, ἐαφέντα κ' ἀπαοδαί-
λα, ἀπηδόντα κὶ Οὐφανοῖ ἐκάθη
ἐεφόμενον μετὰ ἐῶντας ἐνεφοῦ.
ἤμεθα ἀποδεχόμενοι ἴνα νοιώσομεν τοὺς
ἀνθφώπους ἐξ ἀγάπης ἐνόλων φοί τοὺς
ἐσταυφωμένους κ' ἀφωνθέντας παλεύδα
γοντι, θλίψεις ἀυτῆφ, ἐ' αὐτὴν αὐ-
τῶν τὴν ζωὴν ἐ' ἀγαπόσης ἐχῖ μόνον
κὶ φεῖφ αὐτῶν φφᾶ ἐ' κὶ ἐχθφοί

πορευόμεθα τὰ ὑποβήματα τῆς τοῦ βασιλέως διδασκαλίας καὶ βασιλεῖ καὶ ἡγεμόσι, καὶ θηλεῖαι ἐξουσίαι, καὶ ἄνεμοι μετὰ τὸ δίκαιον τὰ σωτήρια καὶ διαδήματα εἰς ἄκρον τοῦ Σταυροῦ, οἱ δὲ τὰ ὑπόλαμπρα τορεύειν καὶ τονοῦν εἰς τὴν μωρίαν τοῦ Σταυροῦ.

Ἐρωτῶ ἐγὼ αὐτούς.

? Ποῦ ἡ πρόνοια τῶν στρατευμάτων αὐτῶν ἢ πορευομένων ὅλως μωρεύουσι, ὑπολάμπουσι τοῦ κόσμου καὶ τὴν ἀλήθειαν τοῦ Ἐσταυρωμένου;

Κἀκεῖνοι 12 μόνοι ἤμεθα.

? Ἐρωτῶ ἐγώ, τί τὰ ὅπλα τῆς στρατιᾶς.

Κἀκεῖνοι ὅτι ὁ ἀποστείλας αὐτοὺς παρήγγειλε, τὰ μὴ λάβωσι εἰς μηδὲ πήραν καὶ ὁδόν, μηδὲ δύο χιτῶνας, μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ῥάβδον ἢ ὅτι ἐνεδύσατο δύναμιν ἐξ ὕψους ἐπιδόντος τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐν ὅτι τὰ πάντα δύνανται εἰς τὸν ἐνδυναμοῦντα αὐτοὺς Χριστόν. Ματθ. ι΄ 10.

Καὶ τοῦ ἡμέρωσιν τῶν αὐτῶν τῆς ἱερουργίας στασιάζει ἡ φύσις καὶ τῆς κτίσεως αὐτῶν οὐ μὴ ἀποστῶσι, ἐπαρχεῖται οἱ λόγοι γίνονται ἄγγελοι. καὶ οὐ ἀναβαλλόντων ἔθνη, καθαιρόντων οἱ ἱερεῖς τῶν εἰδώλων, ἐκβοηθόντων βασιλεῖς καταμαρτυρόντων ~~βασιλεῖς~~ ναοί, τὰ δόγματα ἐκλύουσι οἱ βωμοί, ἐπὶ τὰ μανδήα καταιγίδι κλίνουσι ἅπαντες τὴν ἀνατολὴν τοῦ βωμοῦ Σταυροῦ.

εἰς τὸ κλαυθμῶν τῆς Ῥώμης, ἐκλύουσι τὰ ἐρέπια, καὶ ὑψοῦται ὁ Σταυρός

Β'

τοῦ Χριστοῦ, ἐν Ἀθήναις ὁ βασιλεὺς ὁ
αὐτοκράτωρ «Ἀγνώστῳ Θεῷ»
ἔπεσον καὶ ἡ πρόσοψις αὐτοῦ
γυμνοί, ὁ ἐσταυρωμένος. (πρὸς αὐτοὺς Δευ. γ.ς
ὁ μαθητὴς ἐν σιωπῇ καὶ σιγᾷ δακρύει
δακρύου, ἤδη ἐπὶ μεγαλωσύνης ὄρους
καὶ βουνοῦ ἐρημικοῦ, τὰ σύννεφα
κυκλοῦσι καὶ κοδιάζει αὐ βραχνιάζει
καὶ ὀσφὺς ἀνίας, καὶ ἀέρα σφῦρα ὑψοῖ
τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ, καρδίαν
τὸ Κύριε παντοκράτορ ἐκ ἀέρων ἐπὶ κ. ιθ. 4.
γῆν ἔρηξα ὀρθῶν αὐτῶν καὶ καὶ
τὰ πέρατα ἐπὶ οἰκουμένης τὰ θέμα-
τα αὐτῶν» καὶ ἐν ὅλῃ νυκτὶ τὸν
κόσμον ὁ ἀνὴρ ὅλῃ καὶ νύκτα καὶ
νυκτὸς τὸν κόσμον καὶ ὅλης ἡμέρας τὰ ἔθνη Ἠσ. κ. 4.
— Ἀνὴρ καὶ ἐξέλεξε ἐπὶ δόξαν τοῦ
ὑψίστου. — Δόξα Κύριε κοινὸν
σύναγμα.

Ὅσας ἀκούσαν ἔχει ὁ ἥλιος, τόσας κύκλοι
καὶ αἱ ἀνοδίαι αὐ βεβαιοῦσαι ὅτι καὶ
ὅλης ἡμέρας κύκλοι καὶ μόνη ἀρετὴ οὐρά-
νιος καὶ θεία πόλις. ἀγνοεῖ γοῦν πρᾶγμα
νέον οὐράνιον αἱ Ἀγγ. τοῦ Κυ. Ἀναστάσεως
κατὰ τὸν νοῦν ἐπὶ πάντας τὰ ἔθνη
πόλεις, ὑπερφυῶς δὲ θαύματα θεία
ταύτης, ἐκπλήττουσαν καὶ ἐκχύνει.

Β!

Ρ. Ἀγαπητοί εν Χ.ῳ εὐδ. κ' ἡ ἀδελφότης
? τῷ πιστεύοντι, ἢ οὐκ ἀκήκοατε ὅτι
ὑπάντα δυνατά τῷ πιστεύοντι" Μαρκ. θ'. 29.
Κ' ἵνα ἐλέγχωσι ἀθέους καὶ εν τῷ Ἀγῳ
λούτῳ τοὺς ποιητὰς τῆς τέρατα
νοήματα δαύματα, ἔγουσι, ἢ ἵνα ἀτόμη
ἐστ μετ' κράβηαι πεοστεφομένων,
ἔτοι ἀναντήρητος ἀπόδειξις ὅτι ἡ
αἰτία τῶν δαυμάτων ἦτι ~~ὁ~~ Χριστι-
ανικῆ πίστις, ἔτοι ἡ ἀληθινὴ
πίστις ὑπὸ τοῦ Ι.Χ, ἢς ἄνευ, οὐκ
δαύματα ἐγίνοντο, οὐδ' ἐκεῖνοι
παρῆγοντο, τὸ δ' ἀρχαῖα πλῆνται
τὰ δημιουργῆν ὑπὸ τοῦ Ι.Χ, κ'
ὑπὸ τῶν μετ' ἐκεῖνα Ἀποστόλων.
ὅτι ὁ Ι.Χ ἐδαυματοῦγκι, ἰαλρεύ-
ων νοσοῦντας, ἢ ἀδάκων τὰ τηλῆ,
κ' ἐμόνον παρ' αὐτῶν ἐφῆλθε ἡ
Πίστις"

Ὑπαγε ἐκεῖ κατ' τοῦ Ἰουδαῖκον, " Ματθ. η'. 3.
κ' ὑπὸ ἐκείνου, γεννηθῆνοι
ἐδάδη ὁ πατὴ κ' ἐκείνη ἐκ
ὥρα.

? Πιστεύετε, ἐκεῖ, κ' τοῦ ποιεῖν " Ματθ. θ'. 28-30.
δόντας περὶ αὐτοῦ ἐκεῖνοι, κ'
πιστεύετε, ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆ-
σαι; ἐκεῖνοι, Ναί Κύριε ὁ
δ' ἐκεῖ αὐτοῦ, κατὰ τὴν πίστιν
ὑμῶν, γενηθῆτω ὑμῖν, ἡ ἠνεῳ-

χήσωσιν καταχρήσεις οἱ ἀφθαρσοί
αὐτῶν.

Ἡ σιμορφοῦσα δυνάμις, τοσαύτην πόθον || Ματθ. ε'. 25–34.
εἶχεν εἰς τοὺς λόγους, οὓς ἔλεγεν, καὶ
τῶν θαυμάτων αὐτοῦ ἀφωμοίου συ-
θήσομαι, καὶ κυρίως τὴν πρᾶξιν ἡ πηγὴ
τῶν αἰμάτων αὐτῆς. ὁ δὲ Ἰ.Χ. λέγει
αὐτῇ || θύγατερ ἡ πίστις σου σέσωκέ
σε.

Ὅτε δὲ ἔβγαλε τοὺς μαθητάς αὐτοῦ
τοὺς λοιπούς, ἢ τοὺς μάρτυρας οὓς δὲ
ἠθύπνησαν καὶ θεραπεύσας θαυμα-
τουργήματα τινα, ἢ μετὰ, κατέπαυσε
αὐτοὺς ὁ Ἰ.Χ. λέγων || τὴν ἡθυπνίαν, ||
διὰ τὴν ἀπιστίαν "ἀπιστίαν ὑμῶν.
καὶ λαβὼν ἔλεγεν καὶ αὐτοὺς εἰς
τὴν θυγάτερα.

Τί θορυβεῖσθε καὶ κλαίετε; || Ματθ. θ'. 40.
οὐκ ἀπέθανεν ἀλλὰ θαυ-
μάζω καὶ αὐτοὺς
πίστιν, κοὐκ || Πρόοδος ὑμῶν πίστιν || Λουκ. 17. 5.
Διὰ τὰ δίδει ὁ Ἰ.Χ. τὸ μέγεθος τῆς
πίστεως, ἔλεγε || Ἀμὴν γὰρ λέγω || Ματθ. 17. 20.
ὑμῖν, κἂν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον
σινάπεως, κρίνετε τῷ ὄρει τούτῳ
μεταβῆθι ἐνταῦθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβή-
σεται, καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν,
ἀγνοεῖ γοῦν || πάντα δύναται τῷ ||
πιστεύοντι. ||

Ἀλλ' ἀφαγε, ἡ δύναμις τῶν θερα-
πειῶν καὶ δοξολογιῶν θείων θαυμά-
των, διὰ τὰ ὀνόματα ἔφριξεν ἡ σκου-

μόνη αρώην φωνή ἠθύνα εἰς τὸν ἀρα-
σώφν τ Ι.Χ., ἀπρωρίδη μόνον εἰς τὸν
Ι.Χ ἱ ἀναφηφέντας τ Ι.Χ. ἔκαυσαν;
μόνον τὰ δαύματα τ ἐυαγγ:
εἶναι ἀληθῆ, πάντα δὲ τὰ ἔργα
εἶναι ἐπιφυμένοι μῦθοι;

Ὄχι ἀγαπητοί ἐχι. δὲν ἔχει οὕτως
τὸ πράγμα,
Γιὰ νὰ ἴδῃτε ὁ Ι.Χ παρὰ τ ἀνθρώ-
πων, ὅπως ἠθέλησε αὐτὸν ἀπεφαί-
νεται πολλὰ δαυμάτων, τοῦτο,
τὸ νὰ πιστεύομεν ἀδιστάκτως
εἰς Αὐτόν. ὅτι εἶναι ὁ Μονο-
γενὴς υἱὸς τ Θεοῦ, ὁ λυτρωθεὶς
διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

Ἀμὴν Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων
εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ
κἀκεῖνος ποιήσει, καὶ μείζονα
τούτων ποιήσει"? βλέπετε. ἐὰν
εἰ μόνον θέλῃ νὰ εἶναι αὐτοῦ
πιστὸν "ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ"
καὶ ὁ εἰς αὐτὸν πιστεύων, ὑπόσχε-
ται Ι.Χ. ὅτι θέλει νὰ ποιήσῃ
μεγαλυτέρα τῶν δαυμάτων τ
Ι.Χ. "τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ
ποιήσει καὶ μείζονα τούτων
ποιήσει."

Εἰς τὸν ἀληθῆ χριστιανὸν
δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἀδύνατον ἀκούων
ὅτι εἰς τοῦτον, ἢ εἰς ἐκείνον
τὸν τόπον, ἐνεργοῦνται δαύμα-
τα

Ἰωάν: 14.12.

δαίμονα, αἰτίαν ἔχοντα τὴν πόλιν,
πόλιν δὲ δὲ δαιμόνιον σημεῖον
εἰς τοὺς τὰ αὐτὰ πιστεύοντας
ἔχουσι ὁ Ι.Χ. διὰ τοῦτο μόνον
τοῦ ὀνόματος χαρίσματος τοιοῦ-
τοις τοῖς πιστοῖς αὐτοῦ ὀπαδοῖς,
λέγων· « Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύ- » Μαρκ: 16.17.18.
σουσι, ταῦτα παρακολουθήσει, ἐν
τῷ ὀνόματι μου, δαιμόνια ἐκβα-
λοῦσι, γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς,
ὄφεις ἀροῦσι, κἂν θανάσιμον
τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει,
ἐπὶ ἀρρώστους τὰς χεῖρας ἐπι-
θήσουσι, καὶ καλῶς ἔχουσι.
Κε ὅτι ἀπέστειλε τοὺς 12 προ-
τὸ κήρυγμα ἔτειλεν αὐτοῖς·
« ἀποστρέφοντας, δεκαπτύετε, λεπρούς, » Ματθ: 1: 8.
καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε,
δαιμόνια ἐκβάλετε. »
Κε ἰδοὺ πιστεύοντες οἱ ἀπόστολοι
εἰς τὸν Ι.Χ., ἀληθοῦσι τὴν ὀνομαστὴν
δαιμόνων.
Θαυμάζωμεν ἐπὶ τοῖς Πράξ: τῶν
ἀποστ. ὅτι ὁ Ἀπ: Πέτρος τοι-
αῦτα δαίμονα ἐκόει, ἀπὸ
οἱ ἀποστεῖν ἠρνοῦντο μόνον
τὸ ὄνομά τ Πέτρου τὰ δεῖξη
ἐπ' αὐτῶν, ἐν ἰδοὺ ἐθεραπεύοντο
πόλι πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι.
Ἐν τῷ δὲ ἐν Λύστροις ὁ Ἀπ: Παῦλος

δεδοσθαι χωρὶς εἰς γνῶσιν καὶ ὑπομονὴν, "
καὶ ἐν τῇ ἐξομολογήσει τῆς ἐλπίδος ἀδιαπτώτους "
δυναμένους παιδεύειν, καὶ ἱκανοὺς
ὑμᾶς Ἐλεήμονας, πιστοὺς ποιμένας "
καὶ δυνάμεως ἔχοντας ἔργα καὶ
σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ.
ἐπιζήτει μὲν δὲ ὁ θεὸς δηλου-
μένων καὶ δαιμόνια διὰ τῆς ἐμῆς,
~~διὸ καὶ τὰ παραγγέλματα κοινὰ τοῖς~~ τοιοῦ-
τοις οἱ ~~Χριστιανοὶ~~ καὶ φανέντα ἐκεῖνα
ἐκεῖνοι πείθουν ἡμᾶς ὅτι ἡ
Χριστ. θρησκεία κοινὴ πίστις
καὶ τοῦ Κ. ἡμῶν Ἰ. Χ. καὶ οὗ οἱ
πιστεύοντες ἔχουσι βασιλ. αὐτοῦ.

Ἐὰν λοιπὸν ἀγάπητοι ἐν Χ. ἀδ.
ἀφθόνως ἔχωσιν τὴν χάριν ὁ
δαιμονιζόμενος οἱ ἅγ. Ἀπόστολοι
ὁ ἀρτιφάνεντος, εἶτα μεταμετ-
θεὶς Πέτρος, ὁ δεύτερος τῆς
ἐκκλησίας εἶτα βεβαιοῖ αὐτὴν
Παῦλος ὁ κραταιὸς Ἐλεήμων
ὁδὸς πιστὸς ποιμὴν καὶ δυνάμεως
ἐποίει ἔργα καὶ σημεῖα μεγά-
λα ἐν τῷ λαῷ, καὶ πάλιν
οἱ ἅγ. εἶπον διὰ τῆς καὶ Ἰ. Χ.
πίστεως κοινωνοὶ καὶ αὐτοὶ
διὰ λαφυ καὶ αὐτῶν ἀκλονήτου
πηγαὶ δαιμόνων, ἀλλὰ πόσον
ἔχει καὶ κοπρέλαι ὁ ἔνδρος

? ἡ Υ.Θ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰ.Χ.
ἡ γεννήσασα ἀναδράψασα καὶ σαφυ-
σάσασα τὸ ἅγιον τῆς ἁγίας, καὶ
τῶν χρεῶν τὸ αἱμοβόον Ἡλίου,
? ὁποίαν δεινῶν ἡ θραυσίων δαιμό-
νων ἔπρεπε νὰ ~~ἀκούσῃ~~ ἀκούσῃ ~~νὰ~~ τὸ
γλυκύτατον αὐτῆς υἱόν, ἐρωτῶντος
τὴν ἑαυτοῦ Μητέρα, τὴν ἁγνὴν
καὶ ἀκηράσιον Μαρίαν;

Ἔστω δὲ, ὡς παραφυλάττομεν οἱ
πιστοὶ, καὶ μὴ μόνον κὰς τὴν
~~ἑορτὴν~~ τὴν Υ.Θ. ? καὶ σὺ δύνασαι,
ὁ Χριστὲ μὲ τόσον δάκρυα νὰ
προσέχῃς ὅσον καὶ τὴν Υ.Θ.;
? Κὶ πῶς προσφέρεται σὲ σωτήριο
δάκρυα νὰ δοξάζῃς Χριστιανὸν
κυβερνόντα τὴν ἑαυτόν κόσμον;
? καὶ πόθεν κοινόνησε προβάλλουσα
σωτῆρα σωτηρίας ἡμῶν; τίνα
ἐμπόδιον νὰ μὴ κόψῃς καὶ
τὸν χαρίσιον αὐτῆς, δεμένον,
καὶ νὰ μὴ ἐγκαρδιῶν ἀπὸ τὸ κάστρο
τῆς; ἡ ἀπόφασίς σου ἐκρεμάσθη τῶν
δαυμάτων αὐτῆς. καὶ ἀγκάθι
καὶ πάσαν τὴν γῆν ἐκρέμασεν
ὁ φόβος αὐτοῦ, καὶ τὰ πέρατα
τῆς οἰκουμένης ἐγνώσθησαν τὰ δαύματα
αὐτῆς..
Ἀναγνωσθήτωσαν τοιοῦτοι οἱ ἀσεβεῖς
οἱ μισοῦντες ἀποκαλύπτοντες ἡμᾶς

δημοκρατίας τὰ δικαίματα τῶν Ὑ.Δ.
ἀγροσύντης. ὅλως τὶ παροῦσι τῆς
πόλεως, καθὼς δείχνει ἡ ἀναφορὰ
ἡ παρουσιασμένη τὴν παρελθοῦσαν.
τὶ δὲ λοιπὸν ἔχει ἀκολουθήσει μετὰ
τὸ ἔργον, εἰδέναι, ἐὰν μὴ
γίνῃ ἀπιστία, ἀφοῦ πιστεύσῃ. δόλιοι πάντες συνατὰ τῆς πιστεύσεως,
ἐὰν δόλιοι ἀπὸ τοῦτο νὰ ~~κάμ~~ νίκη
νὰ νικήσουσι τοὺς ἀδόμους, νὰ
πάσῃ ἡμῶν, ἀφοῦ ἐκεῖνοι
οἱ τοῦ κυρίου ἀπόστολοι, νὰ νίκῃ
δράκοντα κατὰ τῶν ἐθνῶν τῆς
πλάνης ἤρχετο διὰ τῆς πίστεως
ἐὰν ὑπέρφυα δικαίματα διὰ ταύ-
της, ἐδεμόδησαν ἐὰν ἔχουσι.

Ἀλλὰ κάν τῆς ἀγ. σὺν Χ. αὐ. μαθεῖν εἰ
νὰ ἡμεῖς ἔμεθα χριστιανοὶ νὰ
τὴν σημείωσιν τοῦ Ι.Χ. συνταλαιπωρεῖν
? ἐὰν δὲν θεοὶ ἡμᾶς, εὑρίσκει
ἄραγε νὰ τὰ ἔργα χριστιανοῦ ἁρμό-
ζοντα νὰ τὸ θεόσουν φύσει τοῦ
θεοῦ; ἢ μουνοὶ δίχα ἀνάγκη,
τοῦτο ἢ συνήθειαν ἐκάστου γινό-
μεθα. αὐ ἐκαλάσῃ ἔκαστος τὴν
ἑαυτοῦ συνήθειαν ἀγάπης ἄραγε
ἔχω πεῖν οἱ μαθηταὶ τοῦ Κύριον

πίστιν αἱ κόσμων σωσάσης ἡ ἔρις
παραδίδω ἑαυτόν τῷ θανάτῳ χάριν
τ Ι.Χ. τ δὴ φανῆ φιλόσοφος
μάρτυς ἢ φιλόθεος; διαμιράφω
τὰ ὑπάρχοντα μου εἰς τοὺς πλησί
ον ~~ὁπωσοῦν~~ τοῦ Κύριον ἀπαρνήσω
ἢ εἰς τὸν κόσμον δὴ φανῆ προσκυ-
νούμενος; Τότε δὴ ἐστὶ ὁ Χριστι-
ανὸς εἰ εἶναι ἐρῶ τ Κυρίου μάρτυς
ἢ τ κόσμου. εἰ δ' ὅμως ἔχει πίστιν δὴ τὴν κυπόθη τοῦ κόσμου, λόγῳ "αὕτη ἐστὶν
ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον ἡ πίστις
ἡμῶν" Ἰωάν. Α'. ε. 4.

? Ὁποίας δ' αἰωνίου καταστάσης ἄξιοι
δὲ ἡμεῖς εἰ εἰδὲ ἐρῶ ἡμᾶς
ὁ Ι.Χ. εἰ εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ
καυχούμενοι δὲ εἴμεν πίστιν εἰ
δὲ ἡ πίστις ἡμῶν ἀπὸ τοῦ
Χριστιανοῦ, τὸ μέγα θεοῦ εἰ
εἶμεν αὐτοῦ ὁ Ι.Χ.

Τί δὲ ἡμῖν δὲ δὴ προσφέρει
εἰ ἴδιον παράδειγμα ἐπὶ ἑαυτοῦ
σώσεως ἐπὶ σήμερον ὑπὸ τ
αὐτὸν Ναδανάλ ὁμοιογούμενοι
σώσιν εἰς τὸν Κύριον; Ὁ Ναδὰλ
σωθεὶς εὐθὺς εἰς τὸν Ι.Χ. κη-
δὲ εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Ι.Χ.

" Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φω-
νῆσαι ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν εἶδόν
σε." χωρεῖ καὶ εἰδὲ εἶναι σε
τὴν θεότητα ἐπὶ οὐρανοῦ δεσ-
ποτείας, ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων

Ἐπὶ μέγιστον πάθος τοῦ Κυρίου, τὴν λαμπρὰν
ἀνάστασιν, τὴν ἀόρατον, τὴν θαυμαστὴν
τοῦ Ἰησοῦ.

Σὺ δὲ Χριστιανὲ ὅσῃς χρὶ μόνον
τὰν θαυμαστὰ τῆς Χριστιανικῆς πί-
στεως εἶδες, καὶ καθηκάστης τὰ
δόγματα ἐν τῷ Ἁγ: τούτῳ Ναῷ
βλέπεις, σὺ ὅσῃς χρὶ μόνον
τὸ πάθος τοῦ Ἰησ. τὴν ἀνάστασιν
ἐνθυμάσῃς, ἀλλὰ καὶ καθηκάστης
βλέπεις τὸν Κν τῆς δόξης
σταυρωθέντα χαρὰ τῶν
Ἑβραίων ἔνδοξον καὶ τὸν
δυσσεβεστάτου, τὸν ὅλης κτίσεως
τὰ μέρη κατὰ τὴν ἀνάστα-
σιν τοῦ Ἰησ. κατεσείσθαι
καὶ βρῶσιν, τὸν δὲ τὰ ἀστέρα
σύμπαντα, τὸ αἷμα τοῦ ὀξὺν καὶ
κάστοῦ δεχόμενον, μνήσθη
ψυχοί τὴ ἄπιστοι κατὰ
τὴν πόλιν τοῦ Κυρίου;
τὸν δὲ σπουδάσωμεν ἀδελφοί
με ἀπὸ ταύτης τῆς σήμερον
πηγαὶ δακρύων ἀγωνόστο-
τες καὶ μετανοήσωμεν ἐνώ-
πιον τοῦ ὑψ ἡμῶν δικαιοκρίτου
Ἰησοῦ; τὸν δὲ τὸν καιρὸν ἐπιτρό-
σδεκτον τὸν τὴν ἡμέρα σω-
τηρίας. τὸν δὲ ἡμῶν ἀριστόν